

تو بودی و من

بهار کرباسی

انتشارات شادان

بهار ۱۳۹۷

نشر شادان

گروه فرهنگی انتشاراتی

انتشارات شادان

دفتر مرکزی:

تهران، کوی نصر (گیشا)، خیابان جوادفاضل جنوبی.

شماره ۱۰۲. تلفن: ۸۸۲۶۷۲۹۸ - ۸۸۲۴۱۰۲۰

www.shadan-pub.com

shadan@shadan-pub.com

توبودی و من

نویسنده: بهار کرباسی

توبیت چاپ: سومین بار ۱۳۹۷

ویراستار: مژگان محمودی

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۷۳۶۸-۴۲-۸

کتابخانه ملی: ۴۶۲۲۴۷۲

تیراژ: ۳۰۰ جلد

قیمت: ۳۴۰۰۰۰ ریال

یادآوری: حقوق این اثر متعلق
به انتشارات شادان است و هرگونه
استفاده از آن یا مجوز برای آن است.

غیرمجاز برای
دانلود رایگان

استفاده از کتاب‌های شادان برای قرار
دادن در سایت‌های مختلف - به هر شکل -
غیرمجاز و به دور از اصول اخلاقی است.

کرباسی، بهار

توبودی و من - نویسنده: بهار کرباسی

تهران: شادان ۱۳۹۵ ۴۷۶ صفحه /
(رمان ۱۲۱۳)

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۷۳۶۸-۴۲-۸
ISBN : 978-600-7368-42-8

فهرست نویسی بر اساس اطلاعات فیبا.

داستانهای فارسی - قرن ۱۴

ت ۹۷۴ ر / ۸۱۸۴ PIR

۱۳۹۵

کتابخانه ملی ایران

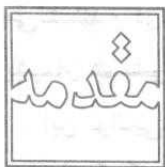
۸۶۳/۶۲

۴۶۲۲۴۷۲

تو؛ با من... و بی من

این که می‌گویند «به یکباره همه چیز در رابطه ما تمام شد» از آن حرف‌هایی است که به هیچ وجه نمی‌توانم هضم کنم. اصلاً هیچ چیز ناگهانی و بی‌مقدمه در این دنیا نداریم، شاید ما آخرین لحظات آن اتفاق را دیده باشیم، اما دلیل نمی‌شود که یکباره رخ داده باشد. بعضی اوقات شکل‌گیری یک رابطه منطق لازم را ندارد (و به قول بعضی در یک لحظه جوانه می‌زند) ولی تمام شدن ارتباط میان افراد منطق خودش را دارد. منطقی که به مرور بنا شده است. رابطه‌ای به دلیل بی‌اعتمادی پایان می‌یابد اما بارها آن بارها و بارها روح زندگی با اتفاقاتی فرسوده شده به بی‌اعتمادی آفریده است. یکی هم به دلیل خیانت یا دروغ به پایان رابطه رسیده است که بی‌شک آنها هم به مرور زمان و کم‌کم اتفاق افتاده‌اند: دروغ‌های مکرر و هم‌سایه پنهانی، مثل سوهان روح دو نفر را به پایان قصه‌ای رسیده است. اسم رابطه می‌رسانند، آرام آرام و نه یکباره و بدون مقدمه!

پایان رابطه‌ها بدون سابقه اتفاق نمی‌افتد همان گونه که بدون خواسته دو طرف رابطه نیز شکل نمی‌گیرد. اصلاً همه چیز دست طرفین است، از عشقی که آغازش بوده تا جدایی با نفرت یا بی‌تفاوتی. رابطه‌ها مثل قصه می‌مانند با همان تعریف خوب و بد، شیرین یا

تلخ و حتی با پایان خوش یا غم‌انگیز.

پس پایان یافتن رابطه هم نتیجه خواست هر دو سوی آن یا بی تفاوتی و بی‌عملی یکی از آن دو است. وقتی در قبال اتفاقی بی تفاوت یا تماشاچی هستیم درست مثل آن است که هیچ عکس‌عملی در جهت جلوگیری از آن نداشته‌ایم. زیرا آدم‌ها اگر بخواهند بسیار قوی‌تر از آن هستند که به نظر می‌آیند. چه برای شروع و چه برای پایان دادن، فقط کافیست تصمیم بگیرند. دیگر هیچ چیز و هیچ‌کس جلودارشان نیست، حتی وقتی بی تفاوت به کناری می‌نشینند و در حال انجام کاری به نام بی‌عملی و انفعال هستند (اگر چه بعدها پشیمان هم بشوند).

این توانایی و قدرت تا بدان جاست که در شوک‌آورترین لحظات هم می‌تواند کمک‌حال باشد، لحظاتی مثل ترک شدن و تنهایی! وقتی یکی دیگری را به حال خود راضی نگذارد و می‌رود، اینجا همان قدرت پنهان است که می‌تواند به فریاد آدم رسد و به آتش دهد: نجات از احساس خلاء در تنهایی! نویسنده امروز ما نگاهش به همین زوایای زندگی و ارتباط آدم‌هاست، از باهم آغاز کردن دو نفر تا کندن ریش یکی از آنها. از فرصت‌هایی که آدم‌ها به هم می‌دهند یا همان فرصت‌هایی که از کف می‌دهند. او در بستر قصه‌ای روان به این سوی روابط نگاه کرده و خواننده را شمن و حرفه‌ای رمان را به تفکر واداشته است، تفکری همراه با جذابیت‌های رمان. امیدواریم همچون دیگر آثارش نظر مخاطبین را جلب نماید.

ارتباطات پر دوام باد.

بهمن رحیمی

مرداد ماه ۱۳۹۶ - تهران

